

(2) *DEus Deique Filius, nec non Spiritus S. est co-* A
lumnarum terræ corroborator supremus.

(3) *Hunc Patrem cœlestem imitantur DEi vicarii* Psal.
LXXXII, 1. seqq. vid. L. de Magistr. officio.

(4) *De columnis ecclesiæ ministerialibus, v. g. A-*
postolis ac Doctõribus, lege Gal. II, 9. Ephes. II, 20. de
ecclesiâ, 2. Timoth. III, 15.

USUS E VERSU V.

(1) *Jaçtantia turpe hominum vitium insanięque vi-*
cinum. vid. præcept. I. & VIII.

(2) *Charitatis opus est, dicere vel debortari hujus-*
modi elatos à grandiloquentia inepta.

(3) *Cornu efferunt hi, qui neque DEum, neque*
se, neque Satanam satis norunt. vid. Sirac. X, 14. Jes.
XXVIII, 15. Superbus. præcept. I.

USUS E VERSU VI.

(1) *Non sufficit, superbos campellase semel, repeten-*
dum est aliquoties: ne efferatis cornu &c. virus hoc
nimis pervasit hominem, ut fortibus opus sit iteratisque
alexipharmacis.

(2) *Sermonis cantu habenda ratio, ne collõ loqua-*
mur durõ ac intractabili. Arrogantia.

USUS E VERSU VII.

(1) *Ratio nasutula stultè omninõ pro captu suo judicat*
de remediis vel elevandi aut eluctandi ex depressione,
vel de periculis sibi ipsi imminentibus. Dum dicunt: pax,
pax: 1. Thess. V, 2. Psalm. XXXV, 25.

(2) *Distincta mundi plage de distinctis hominum sta-*
tionibus ac fortibus, itemque de innumeris bonorum ac
malorum originibus nos admonent.

USUS E VERSU VIII.

(1) *Non promiscuè humana hæc geruntur vel im-*

PSALMI LXXVI. DISPOSITIO

DEus bellator. Sion tuta DEo vindice.

Eucharisticus hic Psalmus continet
I. Propositionem; Deum Israelis so-
lum esse celebrandum unicè: ubi (1)
subjectum est *DEus*: (2) prædicata: est notus in
Juda: nomen ejus magnum est in Israele: v. 2. ha-
bitaculum ejus in Salem, nunc in Zion: v. 3.

II. Rationes celebritatis: (1) *ibi* [in Zion,
Judâ, Israel.) *bellum finit, victoriasque*
concessit: v. 4. (2) gloriosorem cunctis mon-
tibus aliis prædatoris se ostendit, vers. 5. (3)
magnanimos in prædam dedit, prostravit, unã

punè, sed universa in cœlis observantur accuratè. Ju-
dex incorruptibilis est ipse DEus: judicat particulariter,
judicabit universaliter, &c. Genes. XVIII, 25. Cohel.
XII, 14.

(2) *Penes DEum stat, humiliare elatos, evehere hu-*
miles: Luc. I, 51. seqq. Cohel. IV, 14. Dan. II, 21.
Huic quisque pins se committat totum: hunc metuere
disceat stultus elatus. Sub hujus Judicis ubique & sem-
per versamur oculis: hos effugere potest nemo: Ebr.
IV, 12. 13. Sirac. XXIII, 28.

USUS E VERSU IX.

(1) *DEus est, qui cuique admetitur suum, L. de Provid.*

(2) *Calici assimilatur id, quod vel reficit, vel conficit;*
quod vel delectat, vel cruciat. Moderatur unumquod-
que Dominus.

(3) *Non uniusmodi est fidelium ac infidelium passio, v.*
Psal. XXXII, 10. XXXIV, 20. 1. Cor. XI, 32.

(4) *In sine demum, cum feces forbendæ, experiuntur*
impii suam sortem: vid. Psalm. XXXVII, 35.

USUS E VERSU X.

(1) *Fidelium est, meminisse ac depradicare semper ope-*
ra divina tam vetera, quàm moderna.

(2) *Pfallendum illi animo grato, humili ac devoto.*
vid. præc. I. II. III.

USUS E VERSU XI.

(1) *Boni Magistratus est, elatorum imminuere inso-*
lentiam, ne debiliores succumbant. Ita enim DEus ipse
obsistit superbis: 1. Petr. V, 5.

(2) *Iustorum robur augetur cœlitus. Philipp. IV, 15.*
Jes. XL, 31.

(3) *Iustos meritõ promovere nituntur boni Princi-*
pes: Psalm. CI, 5.

cum curribus & equis increpatione sua peremit;
vers. 6. 7. (4) terrore itaque sua omnes pro-
fugavit: vers. 8. (5) Judicem se cœlestem lucu-
lenter comprobavit, pro afflictis: vers. 9. 10.
C (6) *Irã hominum delusã, laudem sibi paravit:*
vers. 11.

III. Conclusio adhortatoria (1) *ad voto-*
rum exsolutionem; munerumque apportatio-
nem: vers. 12. (2) ratio: adimit spiritum
principum: regibus terra se præbet formidandum:
vers. 13.

PSALMUS LXXVI.

EXPLICATIO VERSUS I.

כְּנִינָה:) Vide Psal. IV, 2. Cœtera hujus titu-
li adfuerunt psalmõ proximè præcedente. Quod
in quibusdam Codicibus LXX. & Vulgati ad-
ditur: *ad Assyrios*, ab interprete vel scribã quõ-
dam videtur prius in margine positum, postea in
textum ipsum irrepsisse. vide Höpferum; qui ge-
neratim hic agi censet de ecclesiæ defensione ac
liberatione cujusvis temporis. Syra inscriptio
ita habet: *Assaphi, cum vastata fuit Rabboth filio-*
rum Ammon, præerea indicat ultionem judicii Christi;

adversus impios. Qis verõ hujus sit autor inter Sy-
ros, divinabit fortè nemo.

EXPLICATIO VERSUS II.

נֹרַע *cogitus in Juda est DEus:*) h. e. fa-
mam nominis sui evidentibus signis ac operi-
bus sat celebrem hæctenùs reddidit in tribu
hacce regiã, è qua oriundus erat David. Sic
supra Psal. IX, 17. יְהוָה נֹרַע יְהוָה *notus est Domi-*
nus, quòd Judicium fecit &c: confer Jes. XIX, 20.
21. & mittet (Dominus Ægyptiis) servatorem,
liberabitque eos, וְנֹרַע יְהוָה יִכְנָסוּ יְהוָה
Yehova ab Ægyptiis, &c. cap. LXVI, 14. וְנֹרַע יְהוָה
Hh h 3 & cognos-